69ste JAARGANG No. 8439 DONDERDAG 29 MEI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Ridgway voorwendsel voor goed georganiseerde betogingen van Franse communisten

Jacques Duclos gearresteerd

Parijs. — Woensdagavond is het te Parijs, Marseille en Nice tot gevechten gekomen tussen de politie en communistische betogers, die protesteerden tegen de komst van generaal Ridgway als opperbevelhebber van de Navo.

Te Parijs werd een Noord Afrikaanse demonstrant gedood en er werden 200 politiemannen gewond, waarvan 27 ernstig. Niet minder dan 718 personen werden gearresteerd. Van de betogers werden er 17 gewond volgens de officiële berichten.

Te Marseille werden 150 arrestaties verricht. Te Nice voerde de politie een gevecht, dat drie uur duurde.

Duclo's gearresteerd

Jacques Duclos, waarnemend algemeen secretaris van de communistische partij is in Parijs gearresteerd. In zijn auto vond de politie een knuppel, een revolver, twee postduiven en een radiotoestel. Duclos werd gearresteerd, nadat politieautos zijn auto op de place de la Republique hadden nagezeten. Een politieman had gerapporteerd dat de auto van Duclos een kruispunt was gepasseerd en dat hij had gezien en gehoord, dat de inzittenden een krachtige radio-ontvanger bedienden, die alle boodschappen van de prefectuur aan de politieauto's onderschepte. Ook de echtgenote van Duclos, die zich in de auto bevond is in hechtenis genomen. Zeven communistische advocaten hebben bij het openbaar ministerie geprotesteerd, omdat zij zich niet met Duclos in verbinding hadden kunnen stellen, daar zij niet wisten waar hij werd vastgehouden. Zij wisten ook niet welke beschuldigingen tegen hem waren ingebracht. Zij verklaarden dat Duclos als lid van het parlement onmiddellijk voor de politierechter geleid had moeten worden.

De ochtendedities van twee communistische bladen in Parijs zijn in beslag genomen. Er werd in aangespoord tot staking en demonstraties en protestacties over te gaan.

Te Lyon en Grenoble werden ook communistische bladen in beslag genomen.

In Parijs waren liefst 20.000 politiemannen en 10.000 man van de republikeinse garde op de been.

Ridgway-voorwendsel

De Franse minister van binnenlandse zaken, Brune heeft op een persconferentie de betogingen „een samenzwering om de republikeinse instellingen omver te werpen" genoemd. „De naam van generaal Ridgway was slechts een voorwendsel. Wij zijn ervan overtuigd dat de betogingen geleid werden door een permanent en goed georganiseerd commando, dat het bevel voert over alle communistische troepen te velde. Dit commando zond groepen gewapende communisten de straat op" aldus de minister.

GROEIEND ISOLEMENT

Berlijn. — De Russische militairen hebben Woensdag opnieuw auto's van de Amerikaanse en Britse politie de toegang tot de autoweg tussen Berlijn en West-Duitsland geweigerd.

De Oostduitse politie is begonnen met het afsluiten van de niet-officiële verbindingswegen rond West-Berlijn. De directie van de Oostduitse spoorwegen, die haar hoofdkwartier in Oost-Berlijn heeft, heeft bekendgemaakt, dat aan Westberlijners geen spoorkaartjes meer zullen worden verkocht.

Naar Moskou ontboden

Londen. — De Russische ambassadeur te Londen Zaroebin is naar Moskou ontboden voor overleg. Een woordvoerder van de ambassade heeft gezegd, dat Zaroebin niet naar Londen zal terugkeren. Hij weigerde in te gaan op de vraag of hij dan een andere aanstelling had gekregen.

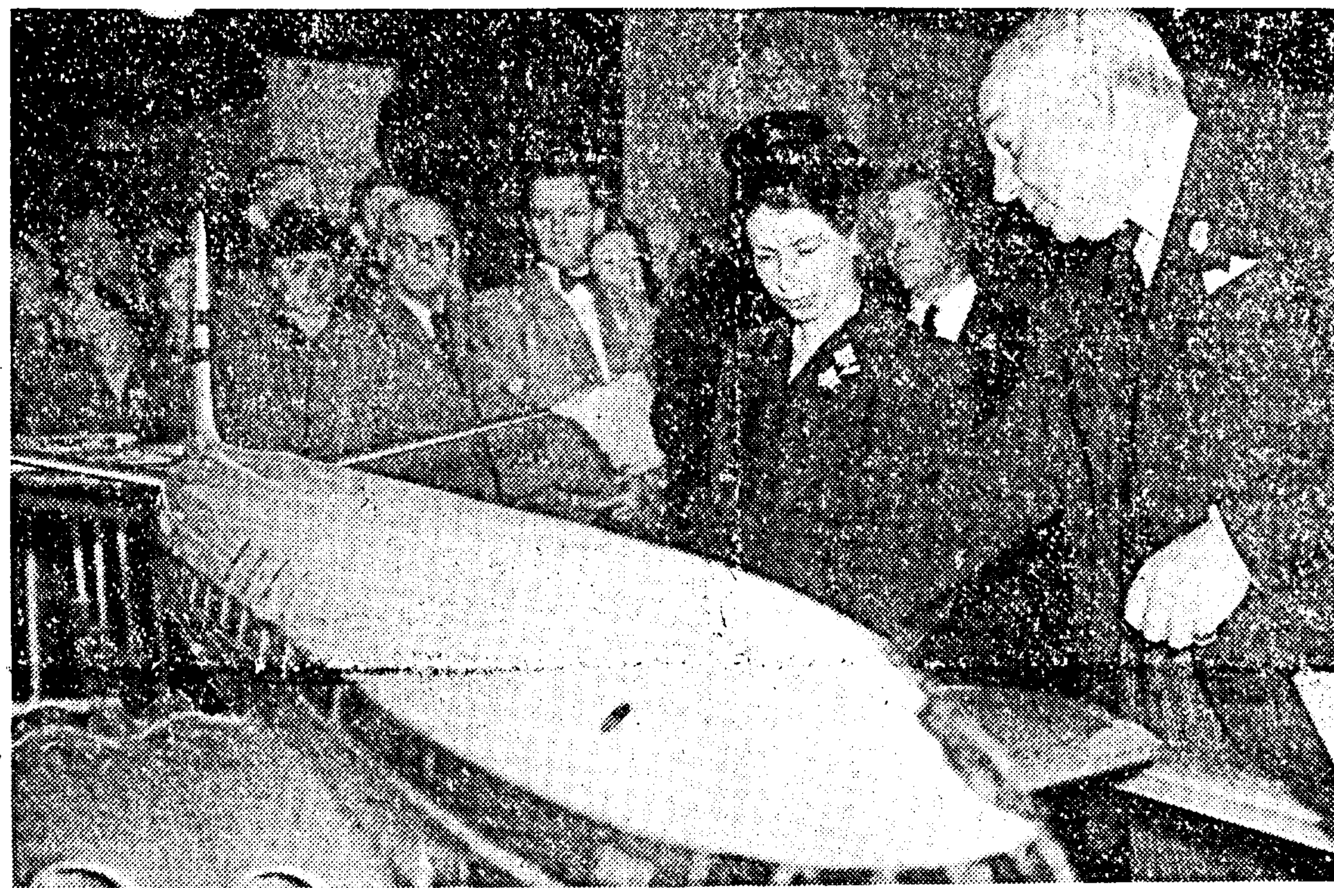
RTC 'tijdelijk onderbroken'

'S-GRAVENHAGE. — DE RTC-VERGADERING VAN HEDEN HEEFT EEN RESOLUTIE AANGENOMEN OM DE CONFERENTIE TIJDELIJK TE ONDERBREKEN EN EEN COMMISSIE IN TE STELLEN OM AAN DE HAND VAN HET TOT DUSVERRE GEVOERDE BERAAD HET OVERLEG OVER DE SAMENSTELLING VAN EEN ONTWERPSTATUUT VOORT TE ZETTEN EN VAN DE RESULTATEN MEDEDELING TE DOEN AAN DE CONFERENTIE. ZIJ MACHTIGT DE CONFERENTIEVOORZITTER OM OP VOORDRACHT VAN DE DELEGATIES EN IN OVERLEG MET DE REGERINGEN DE LEDEN DER COMMISSIE AAN TE WIJZEN EN TE VOORZIEN IN HUN VERVANGING ALSMEDE DESNODIG AANVULLING. ZIJ VERZOEKT DE REGERINGEN HIERMEDE IN TE STEMMEN EN DAARTOE DE NODIGE VOORZIENINGEN TE TREFFEN.

Barcelona — Generaal Franco is Woensdag ter bijwoning van het Dinsdag geopende eucharistische congres in Barcelona aangekomen. Het congres begon Woensdag met het ter communie gaan van tweeduizend jongens en meisjes uit Barcelona in de kathedraal van de H. Familie in tegenwoordigheid van tienduizend ouders en verwanten. Voorts hield kardinaal Spellman, de aartsbisschop van New York, Woensdag in de universiteit van Barcelona een rede. Hij zeide, dat de wereld in donkere en moeilijke tijden leeft en dat de hoogovens en wapensmidsen van de wereld ploegijzers smeden tot speren en zwaarden.

„De beschaving, zoals wij die kennen, begint af te brokkelen en met de beschaving brokkelen de cultuur, de sociale betrekkingen en idealen en het gezinsleven af", aldus de kardinaal.

— Het aantal kinderen, dat na de oorlog uit Japanse meisjes en buitenlandse soldaten is geboren, bedraagt naar officiële schatting 200.000.

DE LAATSTE GELEGENHEID? — Koningin Elizabeth inspecteert op de Tentoonstelling van de Britse Industrie een model van de „Komeet", het Britse Lijnvliegtuig met straalaandrijving, dat onlangs een record retourvlucht maakte tussen Londen en Johannesburg. Bekend werd gemaakt, dat na Juni a.s. de Koningin niet meer in het openbaar zal optreden hetgeen beschouwd wordt, dat een blijde gebeurtenis in het Koninklijk gezin aanstaande is.

Begin Juni brengt Adenauer Westerse verdragen voor parlement

Bonn. — De Bondsregering is van plan begin volgende maand de conventie van Bonn en het EVG-verdrag ter ratificatie bij het parlement in te dienen, aldus heeft een Westduitse woordvoerder te Bonn verklaard.

HET OOSTEN ONDER DE LOUPE

Parijs. — De ministers van buitenlandse zaken van Engeland, Frankrijk en de Verenigde Staten zijn vandaag op het Franse departement van buitenlandse zaken samengekomen om van gedachten te wisselen over hun politiek in het Midden- en Verre Oosten. Naar verwacht wordt, zullen besproken worden het Brits-Egyptische geschil, de Franse moeilijkheden in Noord-Afrika, het instellen van een internationale commando in het Verre Oosten, de impasse bij de bestandsbesprekingen in Korea en additionele hulp aan Frankrijk voor de oorlog in Indochina.

Toen hij de bijeenkomst verliet, deelde Dean Acheson mede, dat men een zeer vruchtbare gedachtenwisseling had gehad over Korea, Indochina, Zuidoost-Azië en de jongste Sovjet-nota over Duitsland.

Schuman en Acheson zullen hun besprekingen vandaag later op de dag voortzetten. Eden vertrekt vanmiddag naar Berlijn en zal de latere besprekingen niet bijwonen.

In een bericht uit Washington wordt gezegd, dat „de onvaste sterling weer op haar kant staat". Verder heet het: „Engelands slinkende reserves, de plotselinge vermindering der exporten en de scherpe critiek van de andere partners in het grote sterlinggebied wijzen allemaal in één richting, namelijk een komende crisis, die, indien niet afgewend, de Britse regering zou nopen de officiële waarde van het pond opnieuw te verlagen. Dit zou een laatste hulpmiddel zijn, zo voorspellen Amerikaanse regeringslieden.

Maar zij bespreken ook de vorm, die het zou kunnen aannemen, evenals zij in 1948 en begin 1949 over devalutie spraken, terwijl de Britse Labour-partijleiders protesteerden, dat de oude waarde van $ 4.03 voor onbepaalde tijd zou worden gehandhaafd. Het officiële stilzwijgen in Engeland, zeggen Amerikaanse waarnemers, is een dekmantel voor de besprekingen achter de schermen om helemaal af te zien van een officiële waarde voor het pond en van vele beperkingen, die thans aan transacties in deze valuta zijn opgelegd."

Met gevelde bajonnetten sluiten geallieerden ring om Rode gevangenen

Koje. — Britse en Amerikaanse troepen zijn vandaag op het eiland Koje geland en zijn het gevangenenkamp binnengegaan teneinde het „communistische hoofdkwartier" in het gevangenenkamp op te ruimen en te zoeken naar verborgen gangen waardoor contact met de buitenwereld wordt onderhouden. In een verblijf waar 6000 Noord Koreaanse officieren waren ondergebracht zijn tal van pamfletten aangetroffen.

De Amerikaanse troepen kwamen het kamp binnen met de bajonet op het geweer en de vinger aan de trekker en ze vormden op deze manier een stevige muur rond de Britse troepen die de onderzoekingen deden. Een Britse verkenningsgroep had gerapporteerd, dat de gevangenen in „een gevaarlijke stemming" waren.

Later werden de gevangenen gesplitst in groepen van 500 en zo weer in kampen opgesloten.

Zij riepen scheldwoorden naar de Britse soldaten toen die doende waren het „hoofdkwartier" te vernietigen. Maar iedere keer als zij nader kwamen, kwamen zij te staan tegenover de ring van Amerikaanse bajonetten. Eenmaal gooiden zij de Noord Koreaanse vlag naar de barak, maar deze was door de Amerikanen al spoedig weer weggewerkt.

Bij het opruimingswerk vonden de geallieerde troepen honderden pamfletten en vlaggen en tientallen uitgegraven gangen.

De barak waar de troepen binnengingen, was niet die waarin generaal Dodd gevangen had gezeten.

De moeilijkheden in het kamp hebben verschillende mensenlevens gekost, o.m. van een Amerikaanse soldaat, en is een ernstige storing gebleken bij de onderhandelingen in Pan Moen Djon.

Bij de actie in het kamp begonnen de krijgsgevangenen op een gegeven ogenblik een demonstratie, die door de Britse troepen met de bajonet op het geweer uiteengeslagen moest worden.

„TOESTAND IN KOREA ZEER ERNSTIG" ZEI CHURCHILL.

Londen — In het Britse Hogerhuis heeft de minister van defensie, Lord Alexander, verklaard dat de communisten in Korea gedurende de bestandsbesprekingen hun strijdkrachten opgebouwd hebben tot niet veel minder dan één millioen man. In het Lagerhuis verklaarde Churchill, dat de toestand zeer ernstig is. De geallieerde bevelhebbers in Korea meenden echter in staat te zijn een krachtig offensief te kunnen tegenhouden, aldus de Britse premier.

Rode vliegtuigen bij Formosa

Taipeh — Een twintigtal communistische vliegtuigen zijn dezer dagen de Oostkust van Formosa tot op veertig mijl genaderd. Naar verluidt duurde het luchtalarm 20 minuten.

Dit is de derde keer de laatste tijd, dat communistische vliegtuigen in de buurt van Formosa zijn geweest. In nationalistische kringen is men van mening, dat de vluchten deel uitmaken van een „zenuwoorlog". Aan de andere kant wordt het ook mogelijk geacht, dat het verkenningsvluchten betreft met het oog op een aanval tegen nationalistische eilandjes, die verspreid liggen langs de kust van Foekien, van Matsoe tegenover Foetsjou tot aan Kinmen tegenover Amoy.

— De Cubaanse politie heeft een inval gedaan in de kantoren van de „socialistische volkspartij" (communisten).

Recht tot het Hart

— Een ooggetuige is meer waard dan tien, die het van horen zeggen hebben.

het nieuws van vandaag

Twee R.T.C.'tjes zijn nu reeds verdord. Beiden werden ze eens zorgvuldig geplant met een behoedzaamheid, die volgens de beste regels der diplomatieke plantkunde was. Beiden werden ze overvloedig besproeid met het zilveren water der belastingcenten. beiden bleven ze tijdens hun groeiperiode in de fijnste der kassen omgeven door zulk een dichte haag specialisten, dat niet slechts geen onvriendelijke wind maar zelfs geen nieuwsgierig oog hen kon bereiken. En ondanks al deze voorzorgen: Twee R.T.C.'tjes zijn nu reeds verdord.

Dit verwelken is zulk een ontgoochelend resultaat, dat men zelfs het hart niet meer heeft het bij zijn treurige naam te noemen, weshalve men van de laatste R.T.C. zegt, dat hij „tijdelijk geschorst" is.

Hoe dit ook zij: één ding staat buiten twijfel n.l. dat men stellig van plan is in de meer nabije of verder verwijderde toekomst een derde R.T.C.'tje te planten, met alle behoedzaamheid en alle stromen van zilver, die daarvoor nodig zijn. Deze intentie vaststaande, vragen wij ons af, of het nu, na twee dure, moeizame R.T.C.'s zonder bevredigende resultaten geen tijd wordt om ons ernstig af te vragen wat de reden wel mag zijn, dat zulk een zorgvuldig gekweekt plantje telkens weer verdord. Waar aan het planten en kweken n.l. wel niets ontbrak wat mensenmacht daar aan doen kan, gaat onze achterdocht uit naar de grond waarin het gepoot werd en beginnen wij te vermoeden, dat de fout moet liggen in de grondslag zelf waarop de R.T.C. gehouden wordt.

Deze grondslag was tot nu toe, dat de beide Overzeese Rijksdelen zich de beslissing, of zij deel wilden zijn van het Koninkrijk Nieuwe Stijl, voorbehielden totdat aan de voorwaarden die zij daarvoor meenden te moeten stellen, op bevredigende wijze zou zijn voldaan. Het zijn deze voorwaarden, die schuldig staan aan het kwijnen en verdorren van onze dure R.T.C.'tjes.

Vooreerst immers waren de Overzeese Rijksdelen zelf niet al te zeker van wat voor condities ze wel zouden stellen. Ze gingen om te beginnen, weinig of niet voorbereid, aan de Ronde Tafel zitten: trachtten daar, zo goed en zo kwaad als dat lukken wilde, hun voorwaarden uit hun onderbewustzijn op te diepen;

Derde R.T.C.

beleefden de verrassing dat hun Zuster-Rijksdeel-broeders geheel verschillende of soms zelfs tegengestelde voorwaarden van onder de Ronde Tafel te voorschijn haalden. Daarbij kwam nog, dat ze doorlopend de politieke barometer in het oog hielden, en zo gauw als ze merkten, dat ijs en weder daartoe dienden, kwamen ze met nieuwe, niet zelden belangrijk straffere voorwaarden op de proppen. Geen wonder, dat deze R.T.C.'s bedenkelijk het karakter benaderde van een „free-for-all". Dat ze op een weefgetouw leken, waarop de eindeloze draden der voorwaarden werden geweven tot het kostbare stuk laken uit het sprookje, dat als maar onzichtbaar bleef.

Lazen wij zo op Woensdag 21 Mei niet, toen de R.T.C. reeds 50 dagen oud was, hoe de Surinamers met een heel nieuw stelletje voorwaarden kwamen, waaronder zulke tekenende als: de verandering van de naam van het Koninkrijk; de vaststelling van de vlag en van het wapen? Op deze wijze zullen er nog heel wat R.T.C.'tjes gehouden kunnen worden, waarop het Koninkrijk Nieuwe Stijl als een fata morgana steeds verder terug zal wijken in de eindeloze woestijn van voorwaarden.

Ondertussen staat één ding vast: we hebben het einde der R.T.C.'s nog niet gezien. Op deze tweede zal een derde volgen. Maar wanneer wij ons in dit onvermijdelijke te schikken hebben, is het dan niet noodzakelijk, dat wij deze foutieve grondslag wijzigen en daarmee de derde R.T.C. een gezonde basis geven, c.q. tot de laatste maken?

Waarom draait Nederland de rollen niet om, en stelt als conditio sine qua non voor het derde R.T.C.-festijn, het ondubbelzinnig antwoord der Rijksdelen op de vraag: „Wilt gij in het Koninkrijk blijven, ja dan nee? Ge zijt volkomen vrij om te gaan en staan waar ge wilt. Maar als ge blijven wilt; hier zijn onze voorwaarden".

Wellicht dat we dan een record-R.T.C. beleven. Niet slechts, omdat hij slaagt maar omdat hij slaagt in één dag.

"Het Parool" over R.T.C. impasse:

Surinaamse voorstellen zouden constructie van Koninkrijk ontwrichten

Amsterdam. — Het Amsterdamse dagblad „Het Parool" heeft een overzicht gegeven van de bekende geschilpunten, die hebben geleid tot de impasse bij de RTC en schrijft dan daarbij:

Van de zijde van de delegaties uit de Antillen en Suriname had men het gevoel dat er aan de Nederlandse kant een vrij grote mate van conservatief denken is, onbewust in vele gevallen en misschien ook versterkt door de naderende verkiezingen die een onmiskenbaar verlammend effect hebben. Vandaar dat men, enigszins bevreesd over psychologische repercussies, welke deze gang van zaken in de West stellig zal hebben ten aanzien van de waardering voor Nederland, deze aanstaande verdaging toch de beste oplossing acht. Een rustiger tijdstip kan wellicht gemakkelijker de oplossing brengen.

In de brief welke deze week door de Nederlandse delegatie aan die van Suriname is overhandigd en welke de RTC vrijwel in een volledige impasse heeft gebracht, wordt aangevoerd dat de bezwaren die van Surinaamse zijde zijn geopperd tegen het ontwerpstatuut, de grondslagen raken van de regeling van de rechtsorde van het Koninkrijk. Deze Surinaamse voorstellen wijken in belangrijke mate af van de constructie van het koninkrijk, zoals in de oorspronkelijke opzet was voorzien. Verwezenlijking van de voorstellen zou naar het oordeel van de Nederlandse delegatie een doelmatige verzorging van de gemeenschappelijke belangen in de weg staan. De Nederlandse delegatie kan daarom in deze voorstellen niet treden.

Van Nederlandse zijde wordt stelling genomen tegen de Surinaamse opvatting dat de vraag, of een land al dan niet aan bepaalde voorzieningen moet worden gebonden, overgelaten wordt aan de Nederlandse regering. Daarbij wordt voorbijgezien dat in het statuut en in de uitwerking daarvan reële zeggingsmacht aan Suriname en de Antillen wordt gegeven in de Ministerraad van het Koninkrijk.

Deze ministerraad mag in de gevolgde opzet niet meer als een orgaan van Nederland worden aangemerkt.

De Nederlandse delegatie acht het ontwerpstatuut van 13 Mei aanvaardbaar al heeft het blijkens de inhoud nog afronding nodig op sommige punten. Deze aanvaardbaarheid wordt echter slechts uitgesproken indien ook de andere delegaties dit ontwerpstatuut aanvaarden. Het komt niet geheel overeen met de aanvankelijke zienswijze van de Nederlandse delegatie maar om der wille van een oplossing is zij bereid over die bezwaren heen te stappen. Is deze oplossing echter niet voor de andere delegaties aanvaardbaar, dan acht de Nederlandse delegatie zich blijkens haar brief over dit ontwerp statuut geheel vrij en niet door dit ontwerp gebonden. Aldus het dagblad „Het Parool".

De stafleden van de CTC poseerden tezamen met enkele leden van de pers voor de fotograaf en dit ter gelegenheid van de opening van het nieuwe trotse pand „Metropolis" in Punda's Heerenstraat.
(foto Fanny Lopez — cliché Capriles.)

C.T.C. opent Metropolis

De CTC heeft in Punda's Herenstraat een nieuw en modern winkelpand in gebruik genomen en heeft daardoor haar service van Otrabanda over de St. Annabaai heen doorgetrokken naar Willemstads drukste winkelstraat, de Herenstraat. Niet geheel ten onrechte draagt dit fraaie pand de naam van „Metropolis". En dat er met zorg gewerkt werd aan dit plan, dat niet alles zo maar in eens ging, bewijst wel de afwerking van deze zaak, die tot in de kleinste onderdelen is verzorgd. Geen wonder, indien men bedenkt, dat de administratieve, technische en commerciële voorbereidingen ongeveer twee jaar hebben geduurd.

Reeds in 1936 werd het plan gemaakt tot deze grote winkel en werd het kantoorgebouw van de C.T.C. als winkelhuis ontworpen. Door verschillende omstandigheden werd het openen van de eigen zaak in de Herenstraat jaar-in jaar-uit uitgesteld en werden voorlopig enorme bedragen geinvesteerd in noodzakelijke verbeteringen van de kaden, terreinen, pakhuizen en loodsen aan beide zijden van de St. Annabaai en van de eigendommen op Otrabanda aan de Roodeweg waar Curaçao's grootste winkel gevestigd is.

Het bleek echter ongeveer drie jaar geleden, toen het één-richtingsverkeer in Otrabanda werd ingesteld, dat de winkel aan de Roodeweg moeilijker bereikbaar werd en de CTC het Curaçaose publiek, vooral uit de Pundazijde een gemakkelijker bereikbare plaats tot aankopen moest verschaffen voor de door de CTC gevoerde merk-artikelen, zoals de overbekende Crosley ijskasten, de Fridor naaimachines, de Laundry-Queen wasmachines, de Bols-liqueuren, de Sherwin Williams verven, de Karel I Sigaren, de Crown-gasfornuizen, huishoudelijke artikelen, waaronder stofzuigers, broodroosters, strijkijzers, schemerlampen, schoonmaakartikelen, serviezen, keukengerei, badartikelen, plastickleden, maar ook gereedschappen. En dit alles van prima kwaliteit, en de duizend-en-één geriefelijkheden, die het nu toe alleen maar bij de CTC verkrijgbaar waren.

Ten gerieve dus van het Curaçaose publiek en teneinde de genoemde artikelen in Willemstad zowel geografisch als economisch de plaats te geven, waar deze artikelen door hun kwaliteit recht op hebben, vond het lang bestaande plan voortgang. Curaçao is hiermede een mooie winkel rijker en ongetwijfeld aantrekkelijker geworden voor toeristen. Manager van de nieuwe zaak is de heer A. B. Booi, die als assistent-manager in „Otrabanda" zijn sporen verdiend heeft. Onder zijn leiding is het personeel opgeleid en is de winkel geprojecteerd. De heer Herfkens is de bouwkundige van de CTC, die de binnenhuis-architectuur met lofwaardig resultaat, op zich genomen heeft. Het bouwkundige timmerwerk werd uitgevoerd door timmerfabriek Kooyman, de winkelbetimmering door de meubelfabriek Hollandia, het schilderwerk door de heer Gehring, terwijl de aannemer, de heer Van Buren, de verbouwing heeft uitgevoerd. De „Elga" zorgde voor de electrische installatie.

Al bovengenoemde heren, die medegewerkt hebben aan de totstandkoming van „Metropolis" vonden wij aanwezig, terwijl de CTC vertegenwoordigd werd door de heren Dr. IJsselstijn, Sweers, Stokvis, Febres, Chapman en Pols. Het was de CTC ondoenlijk haar vele vrienden tot deze conferentie uit te nodigen; voor dit aantal is zelfs de grote nieuwe winkel te klein.

CURACAO

AANVULLING.

Ons bericht m.b.t. de ontslagname van mr I. C. Debrot als voorzitter der Staten behoeft een aanvulling. Bij het ingaan van het nieuwe zittingsjaar der Staten treden voorzitter en ondervoorzitter automatisch als zodanig af. In ons bericht van gisteren bedoelden wij te zeggen, dat de heer Debrot als lid van de Staten heeft bedankt. Hij zal nu in de Staten worden opgevolgd door de heer E. Morkos, die reeds eerder in de Staten zitting had.

ER WERD CONTACT OPGENOMEN.

Naar aanleiding van ons artikel „Pleidooi voor Surinaamse export" vernemen wij, dat enkele Surinaamse zakenlieden zich over dit onderwerp verstaan hebben en thans de mogelijkheden onder ogen zullen zien de Surinaamse export te bevorderen. Wij wensen hen bij deze pogingen alle succes toe. De moeilijkheden om tot een practische uitvoering te komen, zijn weliswaar velerlei, doch zij zijn op te lossen.

PAARDENRACES.

Op Maandag 2 Juni (2e Pinksterdag) zullen er om 16 uur paardenwedstrijden in het Rifstadion gehouden worden, georganiseerd door de Paardensportvereniging Bernhard.

Deze keer zal o.m. aan deze wedstrijden een pas geimporteerd racepaard deelnemen, met een zeer goed record op zijn naam.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Trevaylor naar Duinkerken; **Castor** van Punta Cardón; **San Christobal** van Ciudad Trujillo; **Bolivar** van Puerto Cabello naar Las Piedras; **Chungking** van Cristobal naar Fort de France; **Lancero** van Brazilië; **Colombia Star** naar Carthagena en **Silver Gate** van Antwerpen.

De derde R.T.C. is een feit

De delegatievoorzitters hebben hedenmiddag een communiqué uitgegeven. Hierin staat het volgende te lezen:

Zoals bekend heeft de Centrale Commissie op 13 Mei jl. een ontwerp Statuut aan de delegaties voorgelegd. De Nederlandse delegatie, zowel als die der Ned. Antillen, kon zich met de inhoud in hoofdzaak verenigen. Van de zijde der Surinaamse delegatie echter waren er bepaalde bezwaren tegen dit ontwerp. Enkele dagen later heeft de C.C. een nieuw ontwerp aan de delegaties aangeboden, waarin was uitgegaan van een ander systeem, nl. de gedachte, dat de grondbeginselen van de nieuwe rechtsorde in een Statuut van eenvoudige opzet en beperkte omvang worden neergelegd, terwijl daarnaast een aantal statuaire regelingen getroffen wordt ter uitwerking dezer grondbeginselen.

Na kennisneming van dit ontwerp is in het bijzonder van de zijde der Surinaamse delegatie de wens naar voren gebracht om de uitkomsten van het ter conferentie gevoerde overleg in een rustige beschouwing in eigen omgeving te onderwerpen. In verband hiermede was het naar het oordeel van de C.C. onpractisch de conferentie in zo grote omvang voor het ogenblik bijeen te houden, maar achtte zij het wenselijker het overleg voorhands op andere wijze voort te zetten. Deze gedachte heeft de C.C. in een ontwerp-resolutie geformuleerd, welke de conferentie in een hedenmiddag gehouden besloten plenaire vergadering met algemene stemmen heeft aanvaard.

Voor de tekst van deze resolutie verwijzen wij naar elders in dit blad.

Het communiqué besluit: De besprekingen der Conferentie zullen derhalve thans tijdelijk worden onderbroken teneinde een commissie van beperkte omvang gelegenheid te geven het overleg voort te zetten. De C.C. heeft besloten het ontwerp-statuut van 13 Mei en het ontwerp van het Statuut van 16 Mei voor publicatie te zullen vrijgeven.

Minister Peters sprak aan het slot van de plenaire vergadering een rede uit, waaraan wij het volgende ontlenen:

„Hoewel het doel, nl. het vaststellen van een ontwerp-statuut, nog niet bereikt is, mag men de vele bijeenkomsten van de conferentie, de secties, de Centrale Commissie, de delegaties en de werkgroepen geenszins nutteloos en vergeefs beschouwen (sic — red.)

Ontegenzeggelijk werd op zeer vele punten overeenstemming bereikt, vaak nadat men beter begrip had gekregen van elkanders standpunt of uitgangspunt. Het is evenmin voor tegenspraak vatbaar, dat het overleg binnen en buiten de vergaderingen veel heeft bijgedragen tot verkleining van de afstand, die aanvankelijk tussen de verschillende opvattingen leek te bestaan. Deze ontwikkeling was hoopvol en schenkt vertrouwen voor de toekomst. De voortzetting van het overleg in beperkte kring zal ongetwijfeld veel voordeel hebben van de beraadslagingen, die hebben plaats gehad."

De Minister besloot: „De delegaties van overzee wens ik toe een goede reis en behouden thuiskomst, aan de door deze conferentie ingestelde commissie wens ik toe, dat zij met voortvarendheid te werk zal kunnen gaan en in staat moge zijn de nog bestaande moeilijkheden tot ieders bevrediging op te lossen.

EN HIERMEDE VERDAAG IK DE CONFERENTIE VOOR ONBEPAALDE TIJD TOT NADERE OPROEP."

WEL EEN MOOIE WEG, MAAR......... STOFFIG.

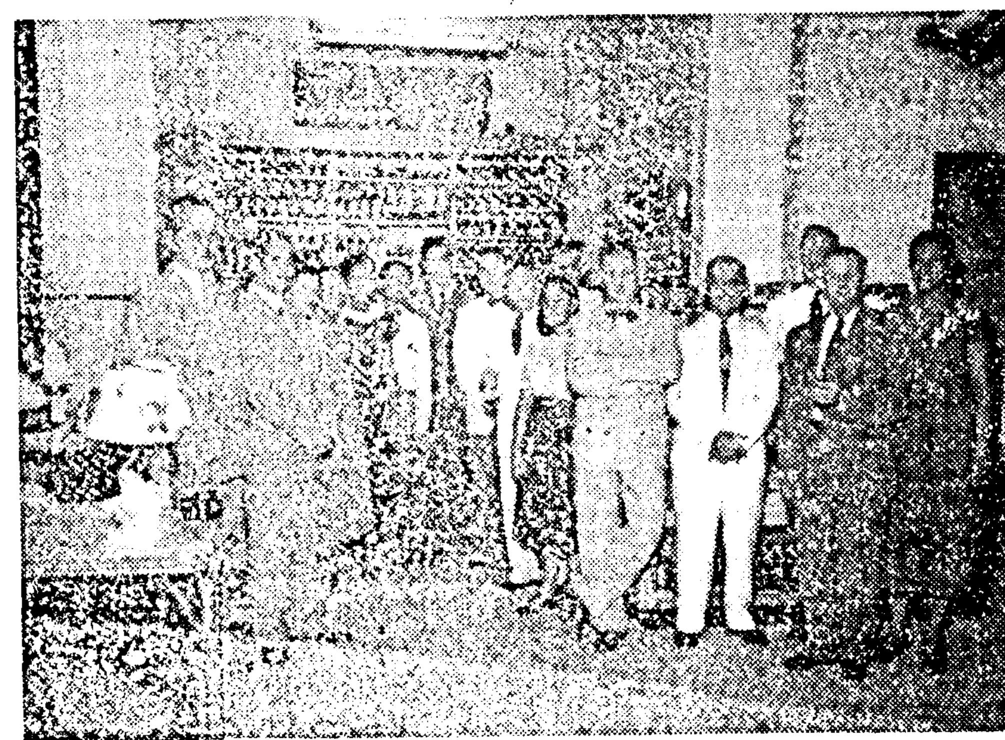
Zoals wij reeds eerder meldden heeft DOW een nieuwe verkeersweg achter Habaai aangelegd. Het is de weg, die vanuit de Gouverneur van Landsbergeweg doorgetrokken wordt achter Habaai om naar de splitsing van de Schottegatweg — F. D. Rooseveltweg.

Het is een mooie weg en het betekent een aanzienlijke verbetering, indien men de woesternijen van weleer voor de geest roept. Maar deze weg, die opgetrokken is uit los grint en stuifzand, biedt velerlei nadelen. Het heeft lange tijd niet geregend en dus is de weg stoffig. En daar wij ons gelukkig kunnen achten een flink waaiende passaat te bezitten, behoeven wij niet verder uit te wijden over het ongerief, dat daardoor aan de omwonende van deze weg bezorgd wordt. Het stuifzand stuift overal door de open vensters en shutters naar binnen. Het kleeft op ochtend-, middag- en avondeten en de was wil beslist niet schoon blijven, als zij in het zonnetje te drogen hangt, zoals het de zusters van Habaai deze week verging. Er wordt nu gevraagd of deze weg niet met wat teersel kan worden besprenkeld, zodat het stoffen voorkomen kan worden. Beter ware natuurlijk de gehele weg te asfalteren.

D'R IN EN D'R UIT.

Hato: in en uit 9 vliegtuigen. Er landden 131 passagiers, 47 in transito en 59 vertrekkend.

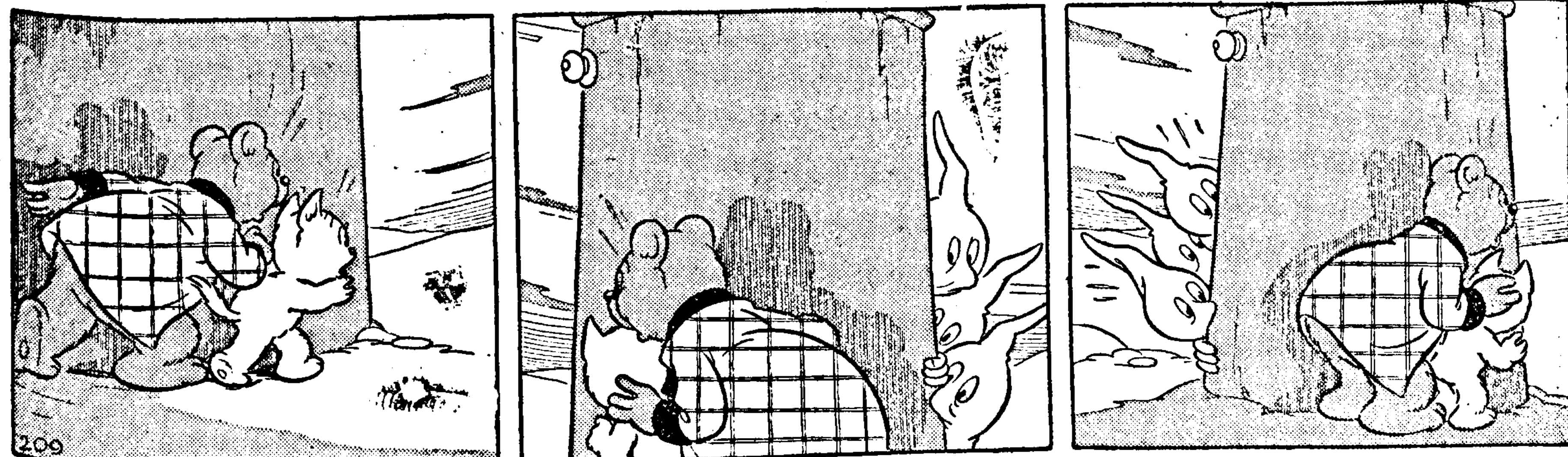
Haven: in 8 vrachtschepen (8); 22 tankers (11) en 4 zeilboten (4). Er kwamen 233 passagiers aan, waarvan 211 in transito.

En hier de groep personen, die een belangrijk aandeel hebben gehad in de voorbereidingen van de bouw van het nieuwe door CTC in gebruik genomen pand, „Metropolis".
Het winkelpersoneel, dat U de zo bekende en prettige CTC-service zal verlenen, werd ook op de prent gezet, alsmede de heer Booi, manager van dit bedrijf en andere CTC-vrienden.
(foto Fanny Lopez — cliché Capriles.)

1180

Tom Poes en de nieuwe ijstijd

„Voorzichtig!" fluisterde Tom Poes. „Er zullen hier nog wel meer wakers zijn, want de hele machinerie die Sickbock gebruikt heeft om de aardas te veranderen moet hier ergens verborgen zijn! We zullen voorzichtig om dit torentje heensluipen en de omtrek verkennen!"

„Heel goed, jonge vriend!" fluisterde heer Bommel. „Ga je gang! Let niet op de beleefdheid, ga rustig voor! Ik volg wel! Voorzichtig! Ssst.."

Zo fluisterend en sluipend keken Tom Poes en heer Ollie om de toren heen en zagen niets anders dan een grote, kale vlakte voor zich.

„Saaie boel!" zei heer Bommel. „Geen huis, geen boom, geen levend wezen. Van dit landschap is geen tekening te maken, jonge vriend!"

„Hm, zei Tom Poes, „nu de andere kant. We kunnen niet voorzichtig genoeg zijn!"

„Vooruit maar!" zei heer Ollie die steeds opgeruimder werd. „Ga je gang maar, ik volg wel! Er is hier niemand, let op mijn woorden!"

Maar heer Bommel vergistte zich. Een klein ploegje plichtsgetrouwe wachters bewoog zich aan de andere kant van de toren heen en weer.

Sint Maartens nieuwe kerk wordt morgen ingewijd

Vrijdagmiddag a.s. zal de plechtige wijding plaats hebben van de nieuwe kerk te Philipsburg op Sint Maarten.

Een ieder, die zich het oude, door de houtworm aangevreten Godshuis herinnert, zal begrijpen wat deze fraaie stenen kerk voor St Maarten betekent. Voor de gehele bevolking is het de aanwinst van het fraaiste gebouw uit de stad, voor de katholieken is het een teken van bloeiend godsdienstig leven.

Zijne Hoogw. Exc. Mons. A. v. d. Veen Zeppenfeldt, die door het H. Vormsel, dat hij gedurende deze weken in de verschillende parochies van Curaçao moet toedienen, verhinderd was zelf te gaan en door de inzegening eigenhandig de kroon op zijn werk te zetten, heeft de Hoogeerw. P. Vicaris L. van Rooy gemachtigd tot de wijding, die daarbij geassisteerd zal worden door Pastoor L. van Dijk als Diaken en Pastoor B. Sta*den-beyer als Subdiaken.

Pastoor van Dijk, die gedurende enkele jaren als Pastoor in Philipsburg werkzaam was, vertrok Maandag j.l. naar de Bovenwinden, om van dit voor de parochie zo heugelijke feit getuige te zijn.

Als Cantores zullen bij de wijding de Eerw. P.P.R. Weenink en Verstappen fungeren.

Op Pinksterzondag daarna, zal een plechtige Hoogmis van dankbaarheid aan God worden opgedragen, door de Hoogeerw. P. Vicaris, geassisteerd door de Pastoor van de parochie P.W. de Barbanson en P.L. van Dijk. De feestpredicatie zal gehouden worden door Pastoor van Dijk.

De kerk, die werkelijk het pronkstuk van Philipsburg genoemd mag worden bestaat uit een ruim middenschip met brede zijbeuken, die tesamen een helder lichte ruimte scheppen.

Op het altaar prijkt een koperen tabernakel en een groot bronskleurig altaarkruis, het geheel van een uiterst smaakvolle uitvoering.

Na afloop van de H. Mis zal er een reunie gehouden worden in de parochie.

Wij wensen Sint Maarten van harte geluk met zijn nieuwe bedehuis en hopen, dat het moge dienen tot zijn geestelijke bloei.

CURACAO

MET PENSIOEN.

In de loop van de volgende maand zal een oude bekende de dienst van DOW verlaten. Het is de hoofdtechnisch ambtenaar, de heer J. Beyderwellen. Hij gaat eerst genieten van zijn welverdiend verlof en in aansluiting daarop verlaat hij de dienst.

De heer Beyderwellen werd op 5 April 1902 te Rotterdam geboren en volgde na het voltooien van zijn vooropleiding en studies de MTS te Rotterdam. Na het behalen van zijn examen vestigde hij zich bij een particulier bedrijf en wel bij een bouw- en waterbouwkundig bureau. In 1928 trad de heer Beyderwellen in dienst van het gouvernement van Curaçao en wel bij DOW. Hij kwam in de algemene dienst en bij de uitvoering van havenwerken, vervolgens werd hij belast met de reorganisatie van de reinigingsdienst en met bouw en woningtoezicht. In 1938 werd hij Hoofd van DOW op Aruba, in 1944 werd hij chef van de uitvoering nieuwbouw. Gedurende de 24 jaar, dat de heer Beyderwellen werkzaam was bij DOW, heeft hij veel zien uitvoeren en nieuwe constructies zien verrijzen.

Hij heeft daarin een groot en werkzaam aandeel gehad en heeft zich in al die tijd met toewijding en liefde voor het vak van zijn taak gekweten.

De heer Beyderwellen, die in onze gemeenschap geen onbekende is en vele vrienden telt, zowel in als buiten de DOW-kring, zal het zeker op de dag van zijn afscheid niet aan warme en hartelijke belangstelling ontbreken. Wij wensen hem een prettig verlof in Holland toe en dan......... tot wederziens.

ZANGUITVOERING.

Het zangkoor van het Niewindtcollege gaf gistermiddag in de aula van Habaai een uitvoering voor de leerlingen van de meisjesklassen.

ENGELS POND WORDT VERLAAGD.

De verkoopsprijs van het Engelse Pond is van *f* 5.365 verlaagd tot *f* 5.325.

JAN VAN HET ZEEMANSHUIS IN KOPER

Drie vlaggen in top inplaats van twee, een officierszaal die een bloementuin geworden was en talloze vrienden en bekenden, die de „tuin" bevolkten, dat waren de zekere tekenen, dat hier iemand feest had, die de waardering en sympathie van velen genoot.

En die iemand was de heer Overmeer, die op deze dag 12½ jaar de scepter van vriendschap en behulpzaamheid zwaaide in het koninkrijk van zijn Zeemanshuis, een koninkrijk dat zich, terloops gezegd, in die jaren voortdurend rond hem heeft uitgebreid.

Wij zagen leden van het Bestuur, geestelijkheid, de vele, vele medewerkers aan het Zeeapostolaat en „warme" vrienden. De Voorzitter, de heer C. Casiano, richtte gelukwensende woorden tot de jubilaris, waarbij hij er op wees, dat vooral door de vriendschap, die van deze zeemansvader uitstraalde, dit Zeemanshuis een tehuis voor de zeelieden geworden was. Hij vergat ook Mevrouw niet in zijn gelukwensen te betrekken en bood de Jubilaris een cadeau en couvert aan.

Vervolgens sprak de havenaalmoezenier, Pater J.B. van der Meer, die de providentiele wijze in herinnering bracht, waarop de heer Overmeer voor het Zeemanswerk gewonnen werd en bood als blijk van erkenlijkheid het conterfeitsel aan van een fraai karveel met gulden zeilen.

Na de heildronk en vele andere waarderende toespraken bleef men nog in gezellige conversatie bijeen totdat later in de avond de gezelligheid openbloeide in golvende dans.

De keuken, die door uitgekozen hapjes de reden tot drinken levendig hield, werd op even deskundige als belangeloze wijze verzorgd door de heer Antoon Burgerink.

UNIVERSAL TRADING PRESENTEERT PFAFF.

Om eens een leuke woordspeling te maken: „Wij stonden paf van de „Pfaff", waarmede wij willen zeggen, dat de demonstratie, die wij konden bijwonen ten kantore van de „Universal Trading" (Belvedèrestraat, tegenover de HBS) en waarbij de naaimachine Pfaff van zijn vele mogelijkheden deed blijken, diepe indruk maakte. Er is in de ontwikkeling van de naaimachines een enorme vlucht gekomen, wat vroeger niet mogelijk is, is nu wèl mogelijk.

Wij zijn op het gebied van dit zo nuttig en efficiënt werkend huishoudelijk instrument niet erg thuis, wij kunnen U geen verhandeling geven van kruis en zig-zag steken, wèl kunnen wij zeggen, dat de Pfaff „universeel" is en letterlijk alles doet wat men wenst.

Het kan met twee en meer draden tegelijk werken, er worden knoopsgaten gemaakt en gezoomd, er worden knopen aangezet en het wondere is, dat men alles kan regelen. Alles is tot op de millimeter te stellen en te regelen, de afhechting geschiedt ook automatisch, zodat de knoop van achteren door bijv. een draadje af te hechten er niet afvalt.

En zo zijn er meerdere uitvindingen aan verbonden, die dit instrument — vooral voor bedrijven — zo nuttig maken.

Met de Pfaff kan ook worden geborduurd, de dikte der steken kan worden geregeld, wordt de te borduren stof zwaar, men neme een zwaardere naald. Want dit is zo opmerkelijk bij aan dit instrument, een grote hoeveelheid onderdelen zorgt er voor, dat dit instrument zo veelzijdig is.

De uitvoering is zoals bekend van deze mooie machines, degelijk, solide en hoogst betrouwbaar. De apparaten worden geleverd in diverse uitvoeringen, o.a. ook een practische en voortreffelijke koffermachine, de kasten — er zijn zowel tafel- als trapmachines — zijn voornaam van ontwerp, zodat de machine altijd blijft een meubelstuk. De klant kan desgewest zelf de kleur van de kast bepalen.

De machines worden geleverd met en zonder motor, zodat het gemak hier de mens dient.

Wij wensen de directeur van de Universal Trading, de heer C. Best, van harte succes toe met zijn vertegenwoordiging van de Pfaff. Er kan nog worden verteld, dat de heer W. Hartogh, monteur, voor de service zorgt, mevrouw B. Hartogh en de heer M. Best staan klaar om belangstellenden de demonstratie van dit instrument te verklaren.

HET VERKEER.

Een vrouw stak gisteren zonder op het verkeer te letten, de rijweg op Steenrijk over. Zij werd dan ook prompt aangereden door een auto. Zij kreeg een lichte verwonding aan het achterhoofd. Voorts was er één lichte aanrijding.

Waarom een Rode Kruis Week ?

.... omdat het een noodzakelijkheid is

In het Cultuurcentrum was gisteravond een vijftigtal dames aanwezig, dat een begin gemaakt heeft met de organisatie van een Rode Kruis Week, welke van 28 Augustus tot 5 September as. gehouden zal worden. De heer Norman Chumaceiro, voorzitter van het Rode Kruis, hield een korte, doch alleszins pakkende inleiding. Ieder land, dat zichzelf respecteert, aldus de heer Chumaceiro, heeft een Rode Kruis-organisatie en het is de gewoonte in vele landen om eenmaal per jaar een actie hiervoor te houden.

Curaçao kreeg in 1931 zijn Rode Kruis en veel goeds werd in de afgelopen jaren reeds verricht. Het Rode Kruis-werk eist echter veel geld en daarvoor is het nu nodig om een beroep te doen op de offervaardigheid van de bevolking van Curaçao. Het Rode Kruis werd verweten, aldus spr., dat zij niet genoeg op de voorgrond treedt, maar men moet niet vergeten, dat het Rode Kruis voornamelijk in oorlogstijd werkt. Het heeft dan de taak om hulp te verlenen aan gewonden en getroffen gebieden, inlichtingen over gevangenen uit te wisselen en in het algemeen de nood te lenigen. In vredestijd heeft het de taak zich steeds paraat te houden voor het verlenen van hulp en tevens werd op maatschappelijk gebied veel goeds voor de bevolking gedaan.

Sinds 1931 heeft het Korps EHBO, een afdeling van het Rode Kruis, zich zeer verdienstelijk onderscheiden. In 1935 werd de TBC-bestrijding ter hand genomen, welke tot nu toe in stilte zeer efficiënt werkt tot het welzijn van de Curaçaose bevolking. Ook Aruba en Bonaire hebben nu TBC-enquetrices en ook daar neemt het werk der TBC-bestrijding steeds groter omvang aan. De transportkolonne — nu kolonne Rode Kruis Korps geheten — werd in 1938 opgericht toen accuut oorlogsgevaar dreigde Ten tijde van de tweede wereldoorlog werd veel en gevaarlijk werk door deze Kolonne verricht.

Veel mensen levens werden door hun toedoen gered. Ook het informatiebureau was een efficiënt werkend apparaat, dat ten dienste van de gemeenschap veel arbeid verstouwde.

Op het ogenblik heeft Uw Rode Kruis dringend financiële bijstand nodig en daarom werd besloten tot het houden van een Rode Kruis Week. Het is de bedoeling om deze week:

1. een speldjes-actie te houden;
2. auto-stickers te verkopen, deze zijn gemakkelijk op de voorruit van uw auto aan te brengen;
3. donateurs-kaarten te verkopen, deze kaarten dragen het opschrift: „De houder van deze kaart heeft het Rode Kruis gedurende 1952 gesteund met een bedrag van ƒ 2.50; ƒ 5.—; ƒ 10.—; ƒ 25.—; ƒ 100.—; ƒ 500.— en ƒ 1000";
4. Aan verschillende clubs op Curaçao zal gevraagd worden om omstreeks de Rode Kruis-week een middag of avond ten bate van het Rode Kruis te geven, als er zijn: kegelavond, dansavond, kaartavond e.d.
5. Voorts overweegt men nog verschillende andere mogelijkheden, zoals een bonte avond in Roxy, wedstrijden in het Stadion enz.

Plannen uiteraard, die nog nadere uitwerking verdienen, afgezien nog van het feit, dat meerdere attracties in „bewerking" zijn.

Dat het Rode Kruis om deze actie tot een succes te maken niet alleen steun behoeft van de dames, die in het comité zitting hebben, doch van de gehele bevolking, behoeft nauwelijks gezegd te worden. Wij wensen reeds bij voorbaat deze zeer sympathieke actie voor een doel, dat ons allen zo nauw aan het hart moet liggen, veel succes toe. Immers, het in stand houden van het Rode Kruis is een kwestie van algemeen belang en noodzakelijk voor onze gemeenschap. Wanneer straks onverhoopt de oorlogsfakkel weer ontstoken zal worden, dienen wij de beschikking te hebben over een goed uitgerust en bekwaam Rode Kruis.

GOEDKOPER REIZEN VOOR STUDENTEN

Zoals reeds vermeld hebben de in Suriname en op de Ned. Antillen woonachtige studenten gelegenheid om tegen sterk gereduceerde tarieven met de KLM naar en van Europa te reizen en wel via de **Noordelijke** route gedurende de perioden: Gaande naar Europa vanaf 15 Augustus tot en met 31 Maart, komend van Europa vanaf 1 December tot en met 15 Juli.

De KLM deelt ons voorts nog mede dat deze datum nu ook geldt voor de **Zuidelijke** route zodat Studenten die in de periode van 1 December tot en met 15 Juli van Nederland naar Suriname of de Ned. Antillen willen vertrekken gedurende deze gehele periode de keuze hebben uit 2 routes.

GEMAKKELIJKER NAAR JAMAICA

De KLM deelt mede dat het vanaf 1 Juni mogelijk zal zijn, om dagelijks Kingston te bereiken.

Tot dusverre werd de dienst Caracas — Aruba/Curaçao — Kingston — Miami 5 x per week uitgevoerd. Teneinde tegemoet te komen aan de van verschillende zijden uitgesproken wensen, zal vanaf bovengenoemde datum Kingston dagelijks worden aangevlogen.

Het is te hopen dat op deze wijze het toeristen- en zakenverkeer naar Jamaica zal worden vergemakkelijkt.

HET WEER.

Max. temp. 31.2 C (88.2 F); min. 26.4 C (79.5 F) en gem. 28.1 C (82.6 F). Vochtigheidsgehalte 74%. Windsnelheid max. 23, min. 12 en gem. 17 knopen. Bewolking: heldere hemel 3, licht bewolkt 3, bewolkt 17 en dicht bewolkt 1 uur

FILM

„THE BROWNING VERSION", DRAMA VAN EEN ENGELSE LERAAR

Hoe de Engelsen op onverstoorbare wijze sentimenteel kunnen zijn, bewijst weer eens de op het filmfestival van Cannes bewonderde en onderscheiden film „The Brown' Version". Het is een drama van ontluistering in het leven van een leraar Grieks op een Engelse school. Deze man, een omgekeerde mr Chips, heeft de bijnaam van „Himmler". Het is geen bruut, geen donderaar, geen kweller, maar zelf een door huwelijksongeluk gekweld persoon, die door zijn sfinxachtige manier van doen zijn klas onder bedwang houdt.

Hij heeft maar één liefde; de klassieken en wordt door zijn jeugdige mondaine vrouw gehaat. Als echtgenoot en als leraar mislukt, moet hij afscheid nemen van zijn school.

Statig en langzaam, met vele dialogen wordt dit drama zonder actie voor de toeschouwers ontrold. De trage gang van de film is uitstekend aangepast aan de sfeer. Uitstekend spel wordt vertoond door Michael Redgrave als de leraar en enkele andere types, zoals de vrolijke scheikunde-leraar, de schooldirecteur en Taplow, de scholier, zijn uit de werkelijkheid gegrepen.

De bevroren ziel van de leraar ontdooit wanneer een sproetige wijsneuzige sympathieke leerling medelijden met hem krijgt en daarvan duidelijk blijk geeft. Zijn gedrag drijft, heel toevallig, de driehoeksverhouding die een van de hoofdbestanddelen van de film uitmaakt, tot een climax.

Dit is dan ook het eigenlijke dramatische hoogtepunt van de film, maar omdat het nu eenmaal een schooldrama is, wordt er een ietwat gewilde, niet nader verklaarde zelfbeschuldiging van de leraar voor het forum der leerlingen aan vastgeknoopt. Deze slaat geweldig in en met de lof van de leerling voor des leraars Agamemnonvertaling (een jeugdzonde) is dit de laatste illusie, die de beklagenswaardige man wordt gelaten.

BIJ HET KONINKLIJK GEZIN THUIS.

De Amerikaanse pers, radio en film hebben al wekenlang veel aandacht gewijd aan het bezoek van koningin Juliana en de Prins der Nederlanden aan de Verenigde Staten. Cameramannen van de R.K.O. uit New York zijn enkele dagen te gast geweest op het paleis Soestdijk. Zij maakten van het paleis een filmstudio. Met de opnamen te Soestdijk gemaakt en met archiefmateriaal van Polygoon en de Regerings Voorlichtingsdienst keerden de cineasten naar New York terug. Zij monteerden een film van acht minuten onder de titel „At home with Royalty" ofwel „Bij het Koninklijk Gezin thuis".

De balletjes op paleis Soestdijk vormt een van de onderwerpen, welke in de film „At home with Royalty" zijn verwerkt. Prinses Margriet is een van de weinige leerlingen, die op blote voeten danst; de meeste andere meisjes dragen balletschoentjes.

Deze tafereeltjes en tientallen andere kunnen op dit ogenblik tienduizenden Amerikanen gadeslaan in de vijfduizend bioscopen waar de film over het dagelijks leven op paleis Soestdijk wordt gedraaid.

Bij hun werk op Soestdijk hebben de Amerikaanse cineasten belangstellende medewerking en deskundige hulp ondervonden van prins Bernhard, van wie Nederland sinds jaar en dag weet, dat hij een enthousiast amateurfilmer is.

Deze film draait dit week-end in **ROXY** en is het zien alleszins waard. Wij zien de leden van Ons Koninklijk Huis in hun eigen omgeving, eenvoudig en charmant met de Koningin als de grote centrale figuur temidden van Haar kinderen, zoals Zij ook temidden van het volk leeft als de Moeder, die door haar wijs woord en vermanend gezag het Nederlandse volk bestuurt. Deze film van de ware Koninklijke eenvoud moet een ieder gaan zien.

„SONS OF THE MUSKETEERS"

Zo vader, zo zoon. Nauwelijks zijn de spannende avonturen van de drie musketiers, de legendarische figuren uit Frankrijks meest revolutionnaire dagen, ten einde, doordat het edele degendrietal te oud werd, of daar springen drie vrolijke snuiters op het toneel, die nu de rol van de resp. vaders gaan overnemen en onder de drie zonen verder aan de faam van hun vaders door werken.

Hun première in de Franse geschiedenis kunnen wij dit week-end in kleuren en al beleven in

CINELANDIA THEATER, waar weer naar hartelust geintrigeerd wordt en knappe staaltjes schermkunst worden weggegeven, die het als vanouds weer doen. Ook hier ontbreekt de traditionele ontvoering niet, list brengt de vijand van het koninklijk regiem achter de verblijfplaats van de jonge Dauphin, de persoonsverwisseling komt ook om de hoek gluren en dan zijn wij midden in de intrigue.

Met dat edele drietal Musketiers in jeugdige uitgave treedt ook op een lieftallige dame, die beslist niet zonder handschoen aan te pakken is en een staaltje moed, schermen en koelbloedigheid ten toon spreidt, die de toeschouwers zullen verbazen. Met een pakkende degen apotheose wordt het onrecht hersteld en kunnen wij aan een happy-end.

Liefhebbers van spanning, romantiek en zwaardvechten, zij vinden in Cinelandia dit week-end zeker datgene, dat zij zoeken.

Ons feuilleton

De man in het wagentje

Alleen maar dingen, die ik gehoord en gelezen had."

„Keeler, je bent de meest gewetenloze leugenaar, die ik ooit ontmoet heb," zei Trask vol vuur.

„Maar ik moest toch wat doen, mijnheer!" bracht Keeler tot zijn verontschuldiging in. „Ik kan me niet op die manier in de wielen laten rijden, mijnheer. Ik wist, dat het misschien niet helemaal in orde was, maar — nu, u begrijpt me wel, mr Trumbull."

„Neen, ik vrees van niet. En hoe scheen de dame dat mooie samenweefsel van leugens op te vatten?"

„Dát kan ik nu juist niet uitmaken, mijnheer. Ze draaide alleen maar haar hoofd om en zei niets. Denkt u, dat ik er goed aan gedaan heb, mr Trumbull?"

„Goed?" brulde Trask. „Je — je...."

Trask gaf zijn poging om te spreken op en schudde een minuutlang onbedaarlijk van het lachen. Gaandeweg kreeg hij zijn zelfbeheersing terug: hij ging weer overeind zitten en nam Keeler op, alsof hij dit personage nog nooit eerder gezien had.

„Goed?' herhaalde hij met een verstikte stem. „Zeg, jij verdraaide oude huichelaar, die je bent, noem jij het goed, een schep leugens te vertellen over iemand, die je nog nooit gezien hebt en die een hoogst fatsoenlijk mens kan zijn, voor zover je weet — enkel en alleen omdat hij toevallig een meisje ontmoet heeft, waar jij je hoofd door kwijt geraakt bent?"

„Maar ze zeggen, dat alles geoorloofd is...."

„In de liefde, hè? Keeler, je bent een wonder. Ik wist niet, dat er dát in je zat. Je bent even beginselloos als een Mexicaanse bandiet of een lachende hyena."

„Maar u weet toch, mijnheer," waagde Keeler thans op te merken, toen het gelach van zijn patiënt hinderlijk begon te worden, „dat we soms wel eens dingen moeten zeggen, die niet altijd helemaal waar zijn. Ik bedoel, als er dames in het spel zijn. Daar hebt u bijvoorbeeld de kogels in uw benen, mijnheer."

Trask werd opeens nuchter.

„Dat is heel wat anders. Ik vertelde geen leugens over iemand anders. En het zijn mijn eigen benen. Ik kan er kogels in hebben, als ik zin heb."

„Zeker, mijnheer; net zoveel als nodig is. Maar het zijn geen echte kogels, evenmin als dat, wat ik van die meneer vertelde, echte feiten waren. We moeten soms van die dingen doen, terwille van een bepaald effect".

„We? Waar haal je dat „we" vandaan? Stel je mij soms op één lijn met jou?"

„Ik bedoel er geen belediging mee, mijnheer," zei Keeler haastig. „Ik wou alleen maar zeggen: daar hebt u mij en miss Sands, en u en miss Kent. We moeten allemaal wel eens een woordje om bestwil zeggen."

Keeler zuchtte zachtjes en stond uit zijn stoel op.

„Wilt u zich nu aankleden, mijnheer?"

„Dat zou niet kwaad zijn, dunkt me."

„Als u dan even wilt opstaan, mijnheer, zal ik u uw kamerjapon omdoen", zei Keeler, terwijl hij naar dat kledingstuk greep.

Traks deed het bijna — zo terloops had de ander het verzocht. Zijn voeten waren al op de grond, en hij had zich half opgericht van zijn zitplaats op de rand van zijn kooi, toen hij zich bedacht. Hij liet zich weer vlug neervallen, juist toen Keeler zijn hoofd omdraaide.

„Hoe kun je verwachten, dat ik opsta?" vroeg Trask.

„Dat is waar ook, mijnheer. Ik was het vergeten. De woorden ontvielen me."

Keeler's gezicht was onbewogen en zijn stem onverstoorbaar, terwijl hij door het vertrek liep met de kamerjapon. Hij vertrok geen spier, toen Trask een scherpe blik op hem wierp.

„Vergeten! Ja, hij was het vergeten!" mompelde Trask. „De sluwe vos had me dus bijna te pakken. Ik zal hem in de gaten moeten houden."

Toen Trask gekleed was, bracht Keeler hem zijn ontbijt; en toen dat verorberd was, voorkwam de verpleger een verzoek (en willigde het zwijgend in), waarvan hij wist, dat het gedaan zou worden, door zijn patiënt een sigaret aan te bieden.

„Dr North zal heel trots zijn op uw temperatuurkaart, mijnheer," merkte Keeler op, terwijl hij een aantekening op de kaart maakte. „Hij is in staat, er een speciaal artikel over te schrijven."

„Is die temperatuur zó schitterend?"

„Ja, mijnheer, voor een patiënt ten minste. Ziet u, ze is helemaal normaal geweest, van het begin af."

Trask beschouwde zijn verpleger en bewaker zwijgende bewondering.

„En nu wilt u zeker aan dek gaan, mijnheer?" informeerde Keeler, terwijl hij de kaart, die een stuk geschiedenis werd, wegborg.

„Ja, vóór je ten minste nog zo'n mop verkoopt. De een of andere dag zal ik het je betaald zetten, Keeler."

Keeler veroorloofde zich zoiets als een vriendelijk lachje en rolde het wagentje de salon uit.

De vijand, in de persoon van tante Roosje, kwam hen tegemoet met verbijsterende schielijkheid. Zij wandelde resoluut over het zonverlichte dek, haar paraplu onder de arm gestoken onder een hoek, om een ander de ogen uit te steken. Trask geloofde werkelijk, dat ze het ding als een wapen droeg.

Toen zij het wagentje en de inzittende bemerkte, veranderde zij van richting, en ze bleef vlak voor hen staan. Om haar schenen te sparen, hield Keeler stil.

Tante Roosje keek de invalide doordringend aan, met een onbarmhartige blik.

„Weet u, wat ik denk?" vroeg ze.

Het was een gewoonte van haar, om iemand met een dergelijke vraag zonder enige voorafgaande waarschuwing te overvallen. Trask antwoordde geheel naar waarheid, dat hij er niet het flauwste idee van had

„Ik denk, dat we er allemaal veel beter aan toe zouden zijn, als u op dit ogenblik was op de plaats, waar men veronderstelde, dat u was," zei ze.

„U bedoelt?"

Als enig antwoord wees tante Roosje met een benige vinger in de richting van de oceaan. Dan ging ze opzij, met een draakachtig gesnuif, en hervatte haar wandeling.

„Heb je die heilwens gehoord, Keeler?" vroeg Trask. „En ze zei me gisteren, dat ze altijd trachtte vriendelijk voor de mensen te zijn."

Het was een lome morgen en een lome zee. Trask had weldra geen belangstelling meer voor de spelen aan dek. Het prikkelde hem, de mensen hun benen te zien gebruiken.

Miss Kent was blijkbaar nog niet verschenen. Niettemin, alhoewel het heel prettig was, aan haar te denken — een bezigheid, waaraan iedere jongeman gemakkelijk zijn onverdeelde aandacht had kunnen wijden — werd Trask zich weldra bewust, dat een andere dame zich steelsgewijze van zijn gedachten meester maakte — Sidney Sands. Hij vroeg zich af, hoe ze het maakte met de barometers van haar verstrooide vader, en of ze er al in geslaagd was, genoeg aantekeningen te verzamelen, om hem bezig te houden voor de rest van zijn jaren. Hij mocht haar openhartige zucht naar avonturen wel, al kon hij haar geestdrift voor de wapenfeiten van de kapitein niet goedkeuren. Hij wou haar graag weer zien dansen. Méér dan dat, hij wilde zelf haar partner zijn.

Ze, waarom niet?

Ze had zich de moeite gegeven, tegen Keeler over hem te spreken. Hij voelde zich daardoor gevleid. Natuurlijk, het had waarschijnlijk niets te betekenen; maar toch was hij er dankbaar voor. Hij kreeg de indruk, alsof het toch in ieder geval een opmerkelijke daad van haar kant was. Misschien had hij wat meer dan een toevallige belangstelling bij haar opgewekt. Zonder twijfel had hij Keeler een kwaad uurtje bezorgd, en dat deed hem ontzaglijk veel genoegen.

De gedachte kwam bij hem op, dat hij graag zou willen weten, in hoeverre zijn reputatie in de ogen van dat meisje geleden had door de verbazingwekkende verzinsels van Keeler. Hoe meer hij er over nadacht, des te nieuwsgieriger werd hij. Keeler had gezegd, dat ze eenvoudig haar hoofd had omgedraaid en niets gezegd had. Dat kon betekenen: dat ze het geloofd, of dat ze het niet geloofde; dat ze zich er vrolijk over maakte, of dat ze teleurgesteld was; in één woord: alles.

„Nu, er was maar één zekere weg, om dat te weten te komen. Hij moest haar terugzien. En dat bracht een tweede uitstapje naar de tweede klas mee.

Heel goed, hij zou dat uitstapje maken.

En hij zou het doen bij klaarlichte dag.

x x x

HOOFDSTUK XI

Vóór alles was het nodig, Keeler kwijt te raken. Trask nam zijn toevlucht tot de eenvoudigste list, die hij bedenken kon hij zou zich naar bed laten brengen voor een middagslaapje